

Aragonès cau del cas de l'1-0, però s'hi manté Jové

El TSJC l'investigarà per revelació de secrets, malversació i desobediència

Lectures carceràries

Raül Romeva, lector apassionat, manté contacte amb una vintena d'escriptors

finques Pous
 Administrem el teu habitatge amb **TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS**
COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
 6 mensualitats garantides
 Despeses d'advocat i procurador
 Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
 MATARÓ
 C/ Pujol 20 - 08301 - 93 790 39 45
 finquespous@finquespous.cat
 www.finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 28 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14834 - AVUI / Any XL. Núm. 13704 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

Barcelona s'aboca al col·lapse pel dèficit d'infraestructures

INFORME • La Cambra indica que només s'han executat 5 de les 28 obres prioritàries per a la mobilitat a l'àrea metropolitana

CRÍTIC • En responsabilitza l'Estat, exigeix un canvi estructural de rodalies, i alerta del perill per a la distribució de mercaderies

NACIONAL

P14

Un grup de metges de l'assistència primària es van concentrar ahir a la Diagonal de Barcelona en el segon dia de vaga ■ EFE

Els metges no afluixen

Alt nivell de seguiment en la segona jornada de vaga

Europa-Món

P24

El president, en la seva intervenció d'ahir ■ EFE

Macron festeja els "armilles grogues"

Cultura-Espectacles

P33

Investigació en la Institució de les Lletres Catalanes

Europa-Món

P27

Peticions de dimissió a Borrell per l'afer Abengoa

Opinió Xavier Rius

P26

Ucraïna, pàtria o frontera?

20a Fira d'Artistes i Activitats Tradicionals
 7, 8 i 9 de desembre 2018 TÀRREGA
 Espai Fàbrica, Espai MercAT i Plaça de les Nacions sense Estat. D'11 a 14h i de 17 a 21h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La veritat de Gibraltar

Fa més de 50 anys, el cantant José Luis Moreno torturava l'audiència amb una cançó que proclamava: "Esta es la verdad, la pura verdad, esta es la verdad sobre Gibraltar". La peça es pot recuperar per YouTube, però s'ho poden ben estalviar. Des del 1713, quan el primer dels Borbons va cedir la sobirania del penyal, Espanya viu traumatitzada per aquella "verdad". Gibraltar s'ha mantingut com un símbol que fereix l'amor propi, una taca que impedeix fer realitat el somni d'una Espanya peninsular. I és aquest fet, juntament amb la persistència d'un nacionalisme d'arrel historicista, allò que explica el comportament dels governs de torn, que treuen a rel·luir la "verdad" d'acord amb les exigències del moment, talment com si es tractés d'un Guadiana que alimenta el patriotisme més caspós.

Amb el procés del *Brexit*, Gibraltar ha tornat a l'actualitat política. I els governs espanyols de torn, des del PP fins al PSOE, han volgut treure profit

El cas de Gibraltar ens ha mostrat un govern molt més obsedit a aconseguir un flotador salvavides que no pas a salvar el vaixell comú

de l'embolic. El darrer capítol en aquest serial l'ha escrit l'executiu de Pedro Sánchez. Mentre la Unió Europea es planyia per la pèrdua d'un soci que representa el 16% del PIB, una pèrdua que l'obliga a reconstruir de dalt a baix el projecte comú, el govern espanyol posava damunt la taula la seva "verdad", tensava la corda fins al límit i, finalment, presentava l'acord assolit com un gran èxit de la diplomàcia, quan, en realitat, no té cap valor jurídic. Malgrat tot, Sánchez se'n va anar de Brussel·les cofoi i va exclamar: "Amb el *Brexit* hi perdem tots, però Espanya guanya amb Gibraltar", i, aclaparat per l'eufòria, fins i tot es va comprometre a resoldre "un conflicte de 300 anys". Brutal paradoxa, la d'un govern més obsedit a aconseguir un salvavides per sobreviure a les pressions internes i al repte de les eleccions andaluses que no pas a evitar l'enfonsament del vaixell europeu. Per cert, en ple segle XXI estaria bé que tinguessin en compte que el futur de la gent, a Gibraltar i allà on sigui, no depèn dels despatxos, sinó de les urnes.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Herois i traïdors

Ales onze del matí de dilluns vaig saber la mort de Bernardo Bertolucci, de 77 anys. Vaig buscar informació sobre la seva persona i vaig descobrir que la "xarxa" ofería la possibilitat de veure *L'estratègia de l'aranya*. A l'hora de dinar ja l'havia enllestida. La condició de jubilat fa administrar el temps com vols i sense remordiments. Em sembla que és la pel·lícula seva que més m'agrada. No té la concisió ni l'enrevessada intel·ligència del conte de Jorge Luis Borges en què es basa (*Tema del traïdor y del héroe*) però exercita de manera brillant un estil propi, amb elements trobats a Rossellini, Pasolini i Visconti, bons mestres. El jove protagonista descobreix que el seu pare no és el màrtir antifeixista que el poble venera sinó que va ser un traïdor a la causa. Només tres homes ho saben: els amics, els que el van matar per indicació resignada seva amb la intenció de no decebre la gent i perpetuar-li el prestigi. El jove, que ha arribat al poble amb tren, se'n vol escapar amb el mateix mitjà. Comprovarà, i ara sembla un conte de Pere Calders, que per aquella

Bertolucci va ser acusat d'abusar de la seva actriu a 'L'últim tango'

estació fa anys que no en circula cap. S'haurà de quedar, atrapat a la terranyina. Tot s'ha de dir: la tragèdia que el lliga a la figura paterna queda endolcida per Alida Valli, amant del pare que ara espera el fill a casa seva amb un tall de síndria a taula. El pobre Joseph Cotten va tenir més pega: esperava ell la Valli, i ella li va passar de llarg en aquell camí del cementiri vienès. Una altra història d'herois incerts.

Després van venir *L'últim tango a París, Novecento...* Una bona i també irregular filmografia, premiada amb una pila d'Oscar en ocasió de *L'últim emperador*. Aquí tothom li recorda

L'últim tango, la pel·lícula que va fer que els catalans descobríssim Perpinyà, una ciutat que sempre ens havia caigut lluny o havia estat de pas. La vam explorar i ens vam trobar amb una llotja gòtica, un ajuntament que havia acollit la delegació de la Generalitat, un castell que havia estat dels reis del Rosselló i Mallorca i una torre amb la bandera catalana sempre. No tot va ser sexe i mantega.

Últimament es va saber que en l'escena de la mantega, Bertolucci i Marlon Brando es van conxorxar per humiliar l'actriu Maria Schneider, que no s'esperava l'atac per darrere. La cotització personal del director va baixar uns graus. No hi ha ningú lliure de traïdories? Borges, que va voler morir a Suïssa, el país, segons ell, habitat per uns conjurats en defensa de la llibertat i la pau, havia donat suport als dictadors de l'Argentina, la seva pàtria. Té una frase cèlebre: "La democràcia és un abús de l'estadística." Fa gràcia, però és inquietant. De debò tots tenim un titular a cinc columnes que ens pot arruïnar la vida, com afirma Lluís Foix, periodista que n'ha vist de totes?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rt5run>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Una prioritat, ministre?

Com que fa quatre dies que s'ha posat en funcionament, ahir vaig decidir passar pel tram de l'N-II que la setmana passada va inaugurar el ministre de Foment, José Luis Ábalos. Són 2,7 quilòmetres entre Sils i Maçanet de la Selva que han tardat gairebé quatre anys (47 mesos!) a enllestir. Mentrestant, si vostès eren com jo, dels que hi passaven de tant en tant, ja saben el pa que s'hi donava: mal senyalitzat, mal il·luminat, estret i perillós. Res, tot plegat 47 mesos. Fa un any, sortosament, i per poc més d'un pam, en comptes de deixar-hi la vida jo i el conductor que venia en direcció contrària només hi vàrem deixar els retrovisors. 2,7 quilòmetres en quatre anys! I va i ens visita el ministre per dir-nos que està tan content, que potser sí que la cosa ha anat molt lenta però que és molt complicada. Ens acollona, ministre? I els alcaldes i les autoritats que l'acompanyaven

“Ve un ministre cada vuit anys a inaugurar un tram de l'N-II i nosaltres què fem? Doncs l'aplaudim

—què hi fèieu allà, Miquel, Xuclà i Bagué?— fent-se fotos amb un somriure d'orella a orella en la inauguració, també? Sí, ens acollonen. Perquè el ministre va i diu, el dia de la inauguració, que l'N-II “és una prioritat del ministeri”. Una prioritat, ministre? Sort que hi tenim pell morta, els catalans, amb l'N-II! El 2007, que deu ser de les darreres inauguracions que s'hi van fer, va ser la

ministra Magdalena Álvarez, que va inaugurar el flamant tram desdoblament entre Caldes i Fornells de la Selva. Res. Aquell cop, s'ha de reconèixer, era una tram de vuit quilòmetres; però també van trigar quatre anys. I ara Ábalos ens visita per dir-nos que no patim, que l'N-II “és una prioritat” per al seu govern. Sí, com ho va ser per al PP. Ja ho era, una prioritat, per a l'incombustible Borrell, quan l'any 1993 l'aleshores ministre d'Obres Públiques ens va anunciar del desdoblament imminent de l'N-II de Tordera a la Jonquera. Els explicava que ahir vaig passar per aquest tram. Fantàstic. Ha quedat molt bé, ministre. Però sap què passa, quan acabes? Doncs que 2,5 quilòmetres més avall tot torna a estar potes enlaire, ple de cartells d'obres però sense que ni se'n facin. No pateixi, però. D'aquí a vuit anys ja en vindrà un altre. Perquè, vostè ja ho sap, som una prioritat. I una mica calçasses, també.

De reüll

Anna Serrano

El flirteig

Es comença per no voler definir Vox com un partit d'extrema dreta. “No soc cap analista polític, això els ho deixo a vostès”, responia Albert Rivera a mode de driblatge a la periodista Pepa Bueno, quan li demanava que situés ideològicament la formació de Santiago Abascal. I uns dies més tard, la direcció del PP no hi descarta un acord en funció dels resultats de les eleccions andaluses, diumenge.

Acostar-se a Vox o fins i tot pactar-hi. El flirteig amb una formació el programa electoral de la qual fa esglaiar.

Cs i el PP es plantegen acostar-se a Vox o fins i tot pactar-hi

En les 100 mesures per a l'Espanya viva, els d'Abascal comencen apostant per la suspensió de l'autonomia catalana “fins a la derrota del colpisme”, proposen la il·legalització de forces i entitats sobiranistes, la supressió de les policies “autonòmiques” i de l'Estat autonòmic. No sols de Catalunya

viu l'extrema dreta. La derogació de la llei de memòria històrica, la negativa que qualsevol persona que hagi entrat il·legalment a l'Estat pugui regularitzar la seva situació, la supressió de l'arrelament, la suspensió de l'espai Schengen, l'eliminació de l'avortament i les operacions de canvi de gènere de la salut pública o la derogació de la llei contra la violència de gènere... Propostes per a un projecte ultranacionalista, centralitzador, xenòfob, masclista... Vox és tot això, com a mínim. I el PP i Cs, en comptes de desmarcar-se'n, la festegen. Molt en comú? Tan preocupant com indicatiu.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE RÚSSIA

Vladímir Putin

Escalada intolerable

En el conflicte entre Rússia i Ucraïna pels territoris en disputa entre tots dos països s'ha produït una escalada bèl·lica intolerable, i en què és difícil destriar qui hi té més responsabilitats. Ara, Rússia, pel seu pes específic a la regió, hauria de ser el primer a forçar una negociació i no un conflicte.

PRESIDENTA DE L'ACADÈMIA DEL CINEMA CATALÀ

Isona Passola

Homenatjant els pioners

L'Acadèmia del Cinema Català ret homenatge als primers grans estudis sonors de l'Estat, els Orpheu i Trilla, establerts a Montjuïc als anys trenta i desapareguts el 1962, en el marc d'una iniciativa molt positiva: el seu programa de recuperació del patrimoni cinematogràfic català iniciat l'any 2016.

MINISTRE D'AFERS EXTERIORS DE L'ESTAT ESPANYOL

Josep Borrell

Poc de fiar

El ministre ha estat multat amb 30.000 euros per haver venut accions d'Abengoa gràcies a la informació privilegiada que tenia com a conseller d'aquesta empresa. Si va fer això, quin ús farà amb la informació que obté com a ministre? Només per això ja hauria de plegar.

EDITORIAL

Ucraïna i Rússia, un joc perillós

El darrer incident bèl·lic entre Rússia i Ucraïna succeït a l'estret de Kertx, que separa el mar Negre del mar interior d'Azov, és d'una gravetat extrema. L'enfrontament entre vaixells suposa una escalada de tensió militar intolerable. Aquest és un joc massa perillós que ni la regió ni la resta d'Europa es poden permetre. La condemna internacional a l'atac rus està justificada, ja que ha causat ferits i presoners que han de ser retornats al seu país de seguida. Ara bé, Ucraïna ha d'optar per la prudència i evitar enfrontaments que no ajuden gens a solucionar el conflicte actual. Kíev no pot pretendre embarcar l'OTAN i la resta d'Europa o fins i tot els EUA en una escalada bèl·lica contra una potència mundial com Rússia que pot tenir terribles i inimaginables conseqüències. L'acció de Rússia és del tot criticable, però cal no perdre de vista la seva condició de potència regional que molts cops s'oblida a Europa de manera equivocada.

Quan l'ultranacionalisme ucraïnès va prendre el poder per la força amb la revolta de Maidan, amb la pretensió de marginalitzar els ucraïnesos de cultura russa, el desastre era previsible. Era evident que la població de Crimea i de l'est del país plantarien cara i demanarien ajuda a Moscou. Ucraïna ha acabat perdent aquests territoris amb una cruenta guerra. Però aquesta és una realitat que ni Kíev ni Moscou poden pretendre conduir per la via de l'enfrontament. La situació del Donbass —províncies rebels que volen segregar-se d'Ucraïna—, inclosa la ciutat portuària de Mariúpol sota control de Kíev, així com les relacions entre els dos països veïns, han d'entrar en una via de negociació que estabilitzi la regió, normalitzi la convivència i tingui en compte la voluntat de la ciutadania de totes les comunitats de la zona.

Tal dia
com
avui fa...

1 any IVA cultural
Hisenda trasbalsa el sector de la cultura exigint 30 milions a centres i 168 a la CCMA per la interpretació d'una sentència de la UE sobre subvencions.

10 anys Hipoteques avall
L'Euribor marca una taxa mínima del 3,97%, la més baixa des del 2006. Els que paguen l'habitatge s'estalvien fins a 50 euros al mes.

20 anys El govern basc
Fonts del govern espanyol donen per fet que no hi haurà un executiu basc tripartit (PNB, EA i PSE), almenys abans de les eleccions municipals.

Full de ruta

David Marín

El franquisme a poc a poc

El franquisme no desapareix de sobte, sinó a poc a poc. No se m'acudeix una metàfora més exacta del que va ser el canvi de règim que el que ha passat aquestes últimes setmanes a Lleida. L'Ajuntament de la ciutat, que a falta d'una altra explicació més sincera ha hagut de canviar fa poc d'alcalde per la sobrevinguda passió per la carrera diplomàtica que ha resultat tenir l'anterior titular, ha renunciat a la posició inflexible mantinguda fins ara i ha decidit canviar el nom a quatre dels nou carrers dedicats a exalcaldes franquistes i altres personatges relacionats amb el cop d'estat del 1936 i el règim feixista que en va sortir. El PSC local ho ha celebrat qualificant la seva pròpia actitud com a "ferma i valenta", en una auto-imposició de medalles a l'estil del mag televisiu Màgic Andreu que resulta grotesca si pensem en el que ens deien als periodistes fa només un any els mateixos regidors d'aquest partit sobre la qüestió: no els canviarem perquè els noms ja es van canviar als anys vuitanta i els que queden van tenir el vistiplau de tothom; canviar el nom d'un carrer resulta molt car per als veïns i els negocis que hi resideixen; són personalitats que des del seu càrrec van fer coses rellevants per a la ciutat; etcètera. Al final tot allò només eren maniobres d'equilibrista i de prestidigitador d'argumentaris polítics de cafè de mig matí, perquè quan li ha convingut, a pocs mesos de les municipals, al nou alcalde no li ha tremolat la mà per desfer-se dels noms franquistes més inoportuns, però deixar alguna uns altres més delicats, amb cognoms de famílies que encara tenen alguna cosa a dir a Lleida. Tatxan! Medalla.

Àngel Ros devia interpretar erròniament la polèmica dels noms de carrer i va quedar-hi atrapat, prenent-se'l com un atac interessat i tàctic de l'oposició, i no com una demanda real i cada cop més ferma –aquesta sí– d'una part important de la nostra societat de trencar amb un passat que encara és present en algunes sales de justícia, en algunes comissaries, en alguns despatxos de partit i en altres espais de poder de l'Estat espanyol. Fèlix Larrosa ha decidit trencar amb l'error del seu predecessor, però a mitges, sense ruptures, cedint a uns però sense trencar amb altres. Com a la transició. I segurament es poden fer equilibristes i trucs de màgia amb la política, però no amb la dignitat.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Un collaret de dents

M'agrada la literatura que aprofundeix en les contradiccions de la vida, la que remena en els fets i alhora sembla contornejada per una llum puríssima. La que ens obsequia amb semblances molt vívides de personatges que ens meravellen, perquè ens duen filars de record de persones reals que hem conegut. Joan Cavallé acaba de publicar un llibre de contes molt recomanable, *La ciutat i alguna gent que hi viu* (Cossetània), que, en alguns passatges, m'ha fet pensar en Jesús Moncada, el millor retratista que han tingut les nostres lletres contemporànies. L'obra es complementa amb unes quantes fotografies tarragonines de David Balsells.

COMENÇANT PER LA PSICÒPATA de la primera història ("de vegades tinc la sensació de tenir altres vides") i arribant a aquell irreprotxable funcionari, conco irredempt, que un dia troba una funcionària, jove i atractiva, que acabarà obsedint-lo. (Fins ara, a casa nostra, que jo sàpiga, només Antònia Carré-Pons havia excel·lit en el tractament literari dels funcionaris. I tan sols David Monteagudo havia dedicat un conte

de qualitat al fenomen casteller. Cavallé ja fa pinya amb ells dos.) També coneixerem un home de peus amples, que, a diferència del seu avi camperol, no treu partit de la seva generosa naturalesa pèdia: "L'avi era pagès i els peus amples li donaven establiment quan caminava per aquells camps llaurats, esterrossats, quan enfonsava els peus en els bancals inundats d'aigua o quan, aixada en mà, feria la terra a cops per deslliurar-la de males herbes." Literatura amb majúscules: observació sàvia i escriptura elegant, esquitxada de detalls significatius, mai sobers.

"M'agrada la literatura que aprofundeix en les contradiccions de la vida

"JO EL QUE VULL que vegi és que molts camins no ens fem a la idea que tenim tresors amagats a casa": quina exhumació de tresors incògnits, aquestes narracions! Per exemple, la del collaret de dents humanes. En un altre conte, un ianqui que està de visita en una ciutat europea de la qual no recorda el nom –però sí l'experiència d'una estranya religió popular que s'hi oficiava, en què pertot banderejaven els colors blau i grana– pateix una epifania, gràcies al gust dolcenc i espirotós d'un licor que ha tastat en un bar. Una altra peça reflexiona sobre els *trompe-l'oeil* de la ficció. I una de les meves preferides, "Sense destí", esbossa l'existència d'un alemany a qui, "tot just acabat de néixer, van extirpar-li el destí". ¿Viurà més lliure o més constret? Pel desenllaç, esplèndid, diríeu que és un poema de Larkin: "Des de llavors, Hans-Peter Meyer-Gross és només una ombra del que era, com una carta abandonada en una bústia d'una casa deshabitada. Una casa, a més a més, els propietaris de la qual han estat desnonats i que ara està a punt de rebre la visita de l'excavadora. Aviat, el lloc on avui hi ha la casa serà un punt en el trajecte d'una nova autopista."

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Primàries obertes

■ Malgrat l'intent de democratització de l'Estat espanyol iniciat amb la transició del 1978, molts catalans veiem que, com a espanyols, en lloc de progressar anem reculant; en drets, en llibertats, i el que és pitjor, reculem cap als temps més foscos del feixisme. Per tant, és absolutament legítim que una part dels catalans vulguem fer un pas endavant. L'1 d'octubre del 2017 el vam fer exercint el dret d'autodeterminació. La repressió aplicada per l'Estat ha tingut el seu efecte sobre els partits independentistes que es veuen tenallats per la por i tornen a actuar estrictament en clau autonomista. Això ha motivat que s'impulsi, des de la societat civil organitzada, la iniciativa de les Primàries Catalunya per fer una llista electoral que concorri a les eleccions municipals amb un cens d'accés lliure i uns candidats que de

forma individual es comprometen a seguir el mandat dels seus electors. No és un intent de substituir els partits, absolutament imprescindibles per dirigir un procés d'emancipació nacional, sinó una manera d'assenyalar als partits quin és el camí que vol emprendre la societat civil i pel qual tant ha lluitat. Crec que amb imaginació i valentia es pot recórrer un llarg camí per implementar republicanisme a poc a poc canviant els mecanismes democràtics. No hi ha lleis que impedeixin acostar als ciutadans els sistemes de formació de llistes, les preses de decisió i la discussió de programes. Molts ciutadans ens sentim cansats i decebuts, però no renunciarem a treballar per fer una República catalana; així ho vam reafirmar més de dos milions el dia 1 d'octubre del 2017.

ALFONS CARRERAS DE CABRERA
Barcelona

Ens hem de veure més

■ S'ha fet viral l'anunci de Ruavieja. Diverses persones afirmen d'unes altres que són les més importants de la seva vida. En el vídeo expliquen tot el que s'estimen fins que els sorprenen amb un càlcul: el temps exacte que els queda per viure junts. Les respostes en la majoria dels casos no arriben ni a 40 dies. I amb aquestes dades es fa la reflexió de si realment estem dedicant prou temps al més important per a nosaltres. El vídeo acaba amb estadístiques com que passarem 10 anys mirant pantalles al llarg de la nostra vida. Aquestes xifres ens donen un cop de realitat i ens consciencien de la societat digital en la qual vivim i de la importància d'estar més en contacte amb les persones que estíem.

AINA LANUZA DOMÈNECH
Barcelona

Boletaires o escombriaires?

■ Els veïns de les terres costaneres podem sortir, per fi, a recórrer els boscos amb l'esperança de trobar els primers bolets de la temporada. No fa gaire, la meua família i jo vam tenir la mateixa pensada i després d'un matí ben productiu entre matolls i pins vam tornar a casa amb tres cistells ben plens. Llàstima que un d'ells no duia ni rovellers ni mollells, sinó una petita part de les innumerables deixalles que vam anar trobant pel camí.

NATÀLIA MÖLLER RIBAS
Alella (Maresme)

FE D'ERRADES

Al discjòquei Viktor Ollé no li han proposat mai treballar sense cobrar al Primavera Sound, com deïem per error en l'entrevista de la contraportada d'ahir, sinó al festival Arenal Sound.

La frase del dia

“Respecto Borrell per la seva intel·ligència i la seva altura política i crec que dimitirà sense que li ho exigim”

Pablo Iglesias, SECRETARI GENERAL DE PODEM

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Barcelona

La idea d'Europa

Mig any després d'ocupar el càrrec, la setmana passada Ernest Maragall deixava la conselleria d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència per preparar la campanya a l'alcaldia de Barcelona com a candidat d'ERC. Ha reobert les delegacions del govern de la Generalitat a Alemanya, el Regne Unit i Irlanda, Itàlia, els Estats Units, Portugal, els Balcans (Zagreb), els països nòrdics (Estocolm) i l'Europa central (Viena), clausurades per Mariano Rajoy, i n'ha creat dues de noves, Estats Bàltics (Riga) i Mediterrània (Beirut). Es va acomiadar presentant el pla Europa del govern.

EL PLA CONSTA DE TRES FASES. En la primera es recull la visió preliminar que té el govern dels grans debats europeus i els reptes relacionats amb la unió econòmica, monetària i política, amb l'adequació dels drets socials i de ciutadania davant l'envelliment de la població, la digitalització o l'impacte de la urbanització i la globalització, amb el pressupost de la UE a llarg termini (2021-2027) que ha de definir com es finançarà la UE i com es gastaran aquests recursos i quines seran les prioritats a l'hora de fer front a les necessitats dels ciutadans europeus, o amb com s'ha d'implementar la nova política europea de veïnatge que vol impulsar l'estabilitat, la seguretat i la prosperitat amb els setze estats de la Mediterrània sud (Algèria, Egipte, Israel, Jordània, Líban, Líbia, Marroc, territoris palestins, Síria i Tunísia) i de l'est (Armènia, Azerbaidjan, Bielorússia, Geòrgia, Moldàvia i Ucraïna) que voregen la UE, aspecte en què Catalunya ha estat pionera (Procés de Barcelona de 1995 i seu, des del 2008, del Secretariat de la Unió per la Mediterrània). També es tracta com aconseguir els objectius per atènyer un desenvolupament sostenible (ODS) d'acord amb

l'Agenda 2030 de l'ONU, o per combatre el canvi climàtic i mantenir l'augment global de la temperatura mitjana al món per sota dels 2°C (Acord de París de 2015) o com fer front a l'Agenda Urbana, atès que el 80% del PIB mundial el generen les ciutats i que el 2050 les dues terceres parts de la humanitat viuran en entorns urbans, i als grans reptes del món: qualitat de l'aire, consum d'energies no renovables, desigualtats socials, desequilibris territorials, creixement econòmic no sostenible. La segona fase preveu un procés de participació ciutadana i la tercera, l'elaboració d'un llibre blanc de síntesi entre les visions del govern i les aportacions de la societat civil.

EL PLA VOL SER UN REVULSIU per recuperar la idea d'Europa que, deia el conseller, avui es veu amenaçada per una certa "foscor" i contraposar-la a la idea d'"Europa lluminosa" que sempre ha defensat el catalanisme. El moviment europeista català ja era present el 1948 al Congrés d'Europa de la Haia (entre

“Potser encara no és massa tard per entendre que mai més la idea d'Europa pot ser una idea de divisió de pobles, sinó de solidaritat i de respecte dels pobles”

els delegats hi havia Pau Casals i Josep Trueta, nou consellers de la Generalitat presentaven una carta d'adhesió i Ferran Soldevila, un manifest dels intel·lectuals catalans). El 1949, Josep Rovira, Enric Adroher, Joan Sauret, Josep Sans i Carles Pi Sunyer funden a París el Consell Català del Moviment Europeu (CCME). El 1962 membres del CCME participen en la reunió Hispano-europea de Munic (el contuberni de Munic pel franquisme) on per primer cop es troben representants dels vencedors i dels vençuts en la Guerra Civil.

PERÒ, CERTAMENT, LA IDEA d'Europa no passa avui els millors moments assetjada per populistes i euroescèptics i per l'ascens de l'extrema dreta i les derivades no previstes del *Brexit* i, com afegia Maragall citant George Steiner, "en lloc de ser un club de cafès" com escrivia l'escriptor parisenc d'arrels austríaques i educació estatunidenca, s'ha convertit en "un club d'estats" que decebria els seus fundadors i és una estafa per als seus ciutadans.

POTSER SÍ QUE ENCARA SOM a temps de fer d'Europa un lloc de futur i no només de memòria. Potser som a temps encara d'entendre què vol dir Claudio Magris al Danubi, el riu que neix a Alemanya i que, amb els seus afluents, travessa pobles de mig Europa (Àustria, Eslovàquia, Sèrbia, Hongria, Romania i Bulgària) inclosa la Nova Barcelona (Zrenjanin) fundada pels austriacistes catalans exiliats. Potser encara no és massa tard per entendre que mai més la idea d'Europa pot ser una idea de divisió de pobles, sinó, tot el contrari, de solidaritat i de respecte dels pobles. Això o el no-res destructiu de la banalitat del mal com durant el període d'entreguerres i com va reconèixer Hannah Arendt en l'impassible rostre d'Adolf Eichmann durant el judici de Jerusalem.

De set en set

Manuel Castaño

No tenim por?

Quan va passar allò de les Rambles l'agost de l'any passat, la prioritat de l'administració catalana va ser minimitzar els danys i desviar l'atenció. La identitat dels assassins no era qüestionable, lamentablement "eren els nostres nois"; però res no podia haver fallat, ni l'escola, ni la integració, ni les polítiques de benestar social. A qui es podia culpar, doncs? L'interrogant masoquista del primer dia, què estem fent malament?, es va esvaïr tan bon punt van poder reduir a l'imam de Ripoll l'origen de tots els mals. Sobretot quan es van descobrir indicis que era conegut dels serveis d'informació espanyols –donats els seus antecedents, el que seria estrany és que no el coneguessin– i va començar a córrer que podia ser un atemptat induït per perjudicar el procés. Un sol home malintencionat hauria manipulat una colla de nois que fins llavors eren un concentrat de virtuts fins a convertirlos en escamot fanàtic fins al suïcidi. Doncs bé, ara han transcendit converses enregistrades a gent de l'entorn d'aquella colla després del fet, i resulta que els consideren uns màrtirs i unes bellíssimes persones. També parlen d'un imam nou que els ha assegurat que els assassins han anat al paradís, i no diuen que Espanya sigui una terra d'oportunitats ni una societat d'acollida, que és el que ens agrada creure que és per a ells, sinó el país dels incrèduls on no seria correcte enterrar les restes d'aquells màrtirs. Mirant-ho des d'aquest món d'incrèdula –*Dar al-Harb*, en diuen–, la pregunta que ens hauríem de fer no és què estem fent malament sinó què estem fent bé?

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern assumeix un canvi fiscal però diu que resol poc

■ Es disposa a acordar amb Catalunya en Comú més pressió impositiva però avisa que no ajudarà gaire a cobrir l'augment d'inversió ■ Demà inicia la negociació amb qui veu com a soci prioritari

Xavier Miró
BARCELONA

El govern assumeix que haurà d'augmentar la pressió fiscal si vol aprovar el pressupost amb qui s'hi ha mostrat predisposat –Catalunya en Comú–, però adverteix que la Generalitat té poc marge per garantir amb aquesta mesura un increment important de despesa. Per deixar clar que la via impositiva no servirà per afrontar la magnitud d'inversió social que reclama Catalunya en Comú, la portaveu del govern, Elsa Artadi, es preguntava ahir retòricament: “Hi ha prou mesures per generar ingressos per valor de 1.700 milions?” Fonts del govern preveuen poder arribar a un centenar de milions extres, però, en cap cas, assolir entre 600 i 700 milions amb el canvi fiscal com indiquen els Comuns.

L'executiu de Torra recorda que la Generalitat té poc marge recaptatori en l'impost estatal de l'IRPF, que carrega tot el pes en una població assalariada que, a més, paga tots els impostos indirectes –l'alerta que dilluns llançava el PDeCAT–. Si bé l'executiu preveu un increment “tangencial dels ingressos” per la millora econòmica, Artadi recor-

La portaveu del govern, Elsa Artadi, en la compareixença posterior al Consell Executiu dels dimarts ■ ACN

da que l'objectiu imposat de déficit és d'un estrictes 0,1. Tot i aquest “poc marge de maniobra”, la consellera de Presidència confirma la voluntat d'abandonar el canvi fiscal.

Proposta dels Comuns

El govern de JxCat i ERC no presentarà cap reforma d'impostos en la seva proposta pressupostària, però es predisposa a arribar a acords a partir de les mesures que Catalunya en Comú ha posat sobre la taula. Per exemple, té coll avall el nou impost als vehicles contaminants tot i

Límits en ensenyament i pagues

Artadi diu que analitzen quin es poden abordar en els comptes, però qualifica d'impossible invertir-hi un 6% del PIB català amb el finançament actual. Pel que fa a les

pagues pendents als funcionaris, Artadi indica els vets que suposen el sostre de despesa i la llei de pressupost de l'Estat del 2018. Aragonès ha demanat per escrit flexibilitat a la ministra Montero.

que la recaptació no arribarà a temps per a aquest exercici.

Artadi anunciava que demà començarà amb Catalunya en Comú la roda de contactes per negociar el pressupost i justifica

tard perquè, diu, “dependrà com de ràpid avanci la negociació”. Els comptes no es portaran al Parlament sense tenir un “acord encarrilat” per aprovar-los.

Artadi defensa que no hi ha cap discrepància fiscal entre JxCat i ERC i dona per tancada al si del govern la proposta que demà explicarà a Catalunya en Comú, només pendent de “serrells”. La portaveu sosté que el pressupost “expansiu” que planteja el govern ja satisfarà part de la despesa social que demanen els Comuns. ■

El Parlament insta el govern a retornar les extres abans del 2021

Emma Ansola
BARCELONA

A proposta del grup de Ciutadans, la comissió parlamentària de Polítiques Digitals i Administració Pública va aprovar una resolució en què s'exigeix al govern que retorni als treballadors públics les pagues extres del 2013 i

2014 durant els anys 2019 i 2020, respectivament, i sempre amb el benentès, segons s'afegeix en el text de la resolució, que la recuperació d'aquestes dues pagues “no s'ha d'allargar en cap cas més enllà de l'últim trimestre del 2020”, segons l'escrit. Aquest calendari coincideix, precisament,

amb el termini de dos anys que ha posat sobre la taula el grup de Catalunya en Comú Podem com una de les condicions bàsiques per aprovar el pressupost del 2019 que dijous començarà a negociar amb els membres de l'equip del president Torra.

Aquest calendari s'allunya de la proposta feta ar-

ribar pel conseller Jordi Puigneró en la trobada amb els sindicats, que fixava l'any 2026 per al retorn de les pagues, una oferta que va indignar i va fer aixecar els sindicats de la taula de negociació. Ara, les noves dates s'aproximen a les demandes sindicals, tot i que caldrà esperar a la negociació del

pressupost per obtenir els recursos que permetin posar fi al deute amb els treballadors. De moment, els sindicats han convocat una vaga demà, dijous, coincidint amb la dels treballadors de la sanitat i la dels estudiants.

Durant la comissió, el PSC va accedir a retirar la seva proposta de resolució sobre el retorn també de les pagues extres de contingut similar a la de Ciutadans i es va optar per tirar endavant la de la formació taronja, que era més concreta en els terminis d'execució. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

Torra i Sánchez

En els darrers temps, ni Artur Mas ni Carles Puigdemont van aconseguir acostar posicions entre el govern català i el central. El primer va trobar una paret i es va veure obligat a retirar-se. El segon va intentar saltar-la sense èxit. Tot això després d'una llarguíssima història de grans daltabaixos d'amors i desamors entre el govern central i la Generalitat que passa per algun moment de glòria, com ara el de la transició espanyola en què un senyor de Cebreros (Àvila) que havia vestit camisa blava i que va esdevenir el president del govern espanyol, Adolfo Suárez, i un senyor, Josep Tarradellas, exiliat a França i que feia de viticultor, es van donar la mà per pactar el restabliment de la Generalitat tal com explica l'historiador Joaquim Nadal en el seu darrer llibre, *Mirall trencat*. En tants anys hi ha hagut altres moments d'aparent calma permanent entre tots dos governs. Un d'ells va ser el pacte anomenat de Majestic, entre el PP i CiU, o fins i tot les calmes tenses entre Montilla i Rodríguez Zapatero que provenien de l'etapa de múltiples problemes de relació de Pasqual Maragall entre el PSOE i el PSC.

S'està passant per moments de gran incertesa sobre la relació entre tots dos governs. Se sap que els partits que donen suport al govern de Torra no donaran el vistiplau als pressupostos generals de l'Estat i que Sánchez no farà res per la situació dels presos. Amb tot, hi ha certes esperances d'aproximació que no hi havia hagut fa uns mesos. Sánchez podria veure's obligat a convocar en breu eleccions i haver de pactar, d'una banda, amb Podem o, d'una altra, amb Cs. Res a veure uns i altres. Per tant, sempre li caldrà estar bé amb els sobiranistes. Heus aquí els dubtes de com formalitzar i trobar contingut per a una nova trobada entre Torra i Sánchez.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès no serà investigat per l'1-0; Josep Maria Jové, sí

■ El TSJC investigarà Jové per malversació, desobediència i revelació de secrets ■ No veu indicis contra el vicepresident

M.R
BARCELONA

Cara i creu ahir per a dos antics alts càrrecs d'ERC durant l'organització i celebració del referèndum de l'1 d'octubre. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va descartar investigar l'ara vicepresident del govern, Pere Aragonès, per un delicte de desobediència per l'1-0, que era el que havia sol·licitat el jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, que investiga l'organització del referèndum. Com la fiscalia, el tri-

bunal no veu indicis delictius comesos per Aragonès en l'exposició raonada que li va enviar el jutjat.

En canvi, el TSJC sí que va acordar ahir investigar qui va ser secretari general de Vicepresidència i Economia en l'etapa d'Oriol Junqueras, Josep Maria Jové, que ara és diputat al Parlament i, per tant, aforat. El tribunal, tal com ha demanat el jutjat número 13, sí que veu, en aquest cas, prou indicis per investigar-lo per malversació de fons públics, desobediència greu i revelació de secrets.

L'exposició raonada enviada pel jutjat 13 demanava al TSJC que investigués Aragonès per un presumpte delicte de desobediència. El jutjat exposava que l'aleshores secretari d'Economia va ser advertit el setembre del 2017 d'una provisió del Tribunal Constitucional (TC) que suspenia el decret de convocatòria del referèndum en què se l'avisava del seu deure "d'impedir o paralitzar qualsevol iniciativa" o "d'iniciar o tramitar" qualsevol actuació que permetés la preparació o celebració de l'1-0, adver-

El TSJC no investigarà el vicepresident del govern, Pere Aragonès, pel referèndum de l'1 d'octubre ■ ACN

tint-lo que podia incórrer en responsabilitats penals. El TSJC conclou que el jutjat no detalla els actes que hauria "fet o omès" Aragonès "per sostenir la realització del referèndum de l'1 d'octubre del

2017 suspès pel TC", fet que "impedeix acceptar, per ara la seva investigació". També la fiscalia va concloure que no veia de moment indicis suficients per investigar Aragonès i va considerar que el jutjat

d'instrucció 13 no havia aportat prou indicis.

En canvi, el ministeri públic sí que va demanar que s'investigués el diputat d'ERC Josep Maria Jové, un dels detinguts en l'operació policial del 20 de setembre. El tribunal admet investigar Jové pels possibles delictes de malversació de fons públics, revelació de secrets i desobediència greu.

Entre els indicis que el TSJC creu que relacionen Jové amb l'organització del referèndum i el presumpte "full de ruta" per assolir la independència "per la via unilateral" hi ha la seva participació en un "comitè executiu de l'entramat" que hauria estat creat pel govern i altres actors des del 2015. També creu que Jové va tenir una "eventual responsabilitat" en l'organització de l'1-0, pel qual s'haurien invertit fons públics "per una suma encara per determinar" i també veu indicis d'una "utilització il·lícita del fitxer de dades personals de la població de Catalunya de l'Idescat". ■

BAHARI CLUB

AQUESTES FESTES, VINE A LA PLATJA

SOPARS D'EMPRESA · SOPARS PER A GRUPS · MENÚS PER A LES FESTES DE NADAL · ÀPATS PER A FAMÍLIES

LOCAL CLIMATITZAT

POTS CONSULTAR ELS MENÚS ESPECIALS QUE OFERIM A WWW.BAHARICLUB.COM - RESERVES: INFO@BAHARICLUB.COM O TRUCANT AL 606 60 83 33

@bahariclubcaella

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Lectures carceràries

PENSAMENT • Raül Romeva dedica moltes estones a llegir filosofia, política, assaig, novel·la i reflexions de gent que ha viscut la presó
CARTES • L'exconseller manté contacte epistolar amb una vintena d'escriptors i lamenta el "silenci sepulcral de l'univers intel·lectual de la resta de l'Estat" sobre el conflicte català
LLEDONERS • Ha muntat un club de lectura mensual amb Jenn Díaz i Blanca Busquets

Emili Bella
BARCELONA

"**Q**ue necessari que és pensar i reflexionar sobre la llibertat quan n'estàs privat", escriu Raül Romeva després de llegir *Libertad*, de Joan Vergés, Lledoners intramurs. "Gràcies a aquest professor de filosofia moral i director de la càtedra Ferrater Mora, posem sentit, però sobretot contingut, a la lluita més actual que mai en favor de les llibertats, diverses i plurals, que avui per avui es troben tan amenaçades", aprecia.

Al marge de preparar el judici i mantenir-se en forma, l'exconseller d'Afers Exteriors aprofita el temps a la presó per sadollar la seva avidesa lectora. A Estremera (Espanya) hi havia una biblioteca molt migrada, especialment per a la voracitat intel·lectual de Romeva. A Lledoners, en canvi, tenen un catàleg bibliotecari més fornit, però la majoria dels llibres que vol llegir els hi fan arribar la família i els amics —per correu ordinari no poden entrar al centre penitenciari— o els companys de presó, com Jordi Cui-xart, que li va recomanar l'assaig del filòsof Rob Riemen *Per combatre aquesta època, dues consideracions urgents sobre el feixisme*. "Riemen alerta del retorn dels feixismes però sap veure la llum abans que despunti l'alba. Per llegir i, sobretot, actuar", piulava el compte de Twitter de l'exconseller, on es troben algunes de les reflexions que fa al voltant dels autors que llegeix.

Romeva s'ha submergit a Lledoners en més d'una setantena d'obres, desenes de milers de pàgines. "Dedico moltes estones a llegir filosofia, política, assaig, novel·la, poesia, i també, és clar, les reflexions de gent que ha viscut experiències similars, tant personals com polítiques, a les que vivim nosaltres directament i com a país. Des de la consciència de com viu una persona que se sap innocent i que és conscient que s'està cometent una arbitrariedad, la seva privació de llibertat", explica a El Punt Avui.

En aquest sentit, llegeix molt sobre el fet mateix d'estar a la presó i del que significa políticament a partir del testimoni escrit dels qui l'han patida en primera persona, com Antonio Gramsci, Nelson Mandela, Rosa Luxemburg, Joaquim Forn o Meritxell Borràs, però també sobre

Lectures de Raül Romeva a la presó

- **ALZAMORA, SEBASTIÀ**, *La netedat*
- **BIERI, PETER**, *La dignidad humana. Una manera de vivir*
- **BORRÀS, MERITXELL**, *34 dies de tardor i 1 de primavera*
- **BOTELLA, MIQUEL**, *Castells: una història d'èxits*
- **BRANDOLINI, ELENA MARISOL**, *Piolin imbavagliato. Cronaca dell'autunno catalano*
- **BURUMA, IAN**, *Limits a la llibertat*
- **BUSQUETS, BLANCA**, *La fugitiva*
- **CALVINO, ITALO**, *Un dia d'eleccions*
- **CARLIN, JOHN**, *Invictus: el factor humà*
- **CARLOS, JOHN I ZIRIN, DAVE**, *La historia de John Carlos*
- **CARNEGIE, DALE**, *Como hacer amigos*
- **CARRERAS, JOAN**, *La dona del Cadillac*
- **CASASNOVAS CAMPS, MIQUEL ÀNGEL**, *Història de Menorca*
- **CHENOWETH, ERICA, I STEPHAN, MARIA J.**, *Why Civil Resistance Works: the Strategic Logic of NonViolent Conflict*
- **DÍAZ, JENN**, *Es un decir*
- **FONTANA, JOSEP**, *La formació d'una identitat*
- **FORÉS, ANNA, I GRANÉ, JORDI**, *La resiliencia. Crecer desde la adversidad*
- **FORN, QUIM**, *Escritos de presó*
- **FUSTER, VALENTÍ**, *El cercle de la motivació*
- **GARCÉS, MARINA**, *Nova il·lustració radical*
- **GARCIA, LOLA**, *El naufragio*
- **GARRIGASAIT, RAÛL**, *Els estranys*
- **GRAMSCI, ANTONIO**: *-Cartas desde la cárcel*
-Escritos
- **GULLIKSEN, GEIR**, *Història d'un matrimoni*
- **GYATSO, GESHE KELSANG**, *The new meditation handbook*
- **HARARI, YUVAL NOAH**, *21 lliçons per al segle XXI*
- **HERNÁNDEZ, GASPAR**, *La dona que no sabia plorar*
- **INNERARITY, DANIEL**, *-Comprender la democracia*
-Política para perplejos
-La democracia en Europa
- **IRLA I BOSCH, JOSEP** (a cura de Jordi Gaitx), *Memòries d'un president a l'exili*
- **JORNET, KILIAN**, *La frontera invisible*
- **KASPÁROV, GARRI**, *How life imitates chess*
- **KERR, JAMES**, *Legacy. 15 lecciones sobre liderazgo*
- **LLUÍS, JOAN-LLUÍS**, *Jo soc aquell que va matar Franco*
- **LUXEMBURG, ROSA**, *Cartas desde la cárcel*
- **MANDELA, NELSON**, *Autobiografía. El largo camino hacia la libertad*
- **MÁRQUEZ C., RAMÓN**, *Olimpicos. Historias asombrosas y divertidas anécdotas sobre medallistas olímpicos*
- **MINDER, RAPHAËL**, *The struggle for Catalonia*
- **NANSEN SALAS, LLUÍS**, *Mindfulness zen. La consciència de l'ara*
- **MÀE, VALTER HUGO**, *Homes imprudentment poètics*
- **MENDOZA, EDUARDO**, *Qué está pasando en Cataluña*
- **MOITESSIER, BERNARD**, *La longue route*
- **NOTHOMB, AMELIE**, *Frappe-toi le coeur*
- **OLALLA, PEDRO**, *De senectute política - Carta sin respuesta a Cicerón*
- **PHELPS, MICHAEL** (with Brian Cazeneuve), *Beneath the surface. My story*
- **PINYOL, LAURA**, *El risc més gran*
- **PLUTARC**, *Consells sobre política / A un governant incompetent*
- **POPOVIC, SRDJA**, *Cómo hacer la revolución. Instrucciones para cambiar el mundo*
- **RIEMEN, ROB**, *Per combatre aquesta època, dues consideracions urgents sobre el feixisme*
- **RIFKIN, JEREMY**, *The Empathic Civilization*
- **ROJALS, MARTA**, *El cel no és per a tothom*
- **ROSANVALLON, PIERRE**, *Le bon gouvernement*
- **ROVIRA, M. ASSUMPTA**, *¿La cárcel, la única solución?*
- **SÁNCHEZ-CUENCA, IGNACIO**, *La confusión nacional. La democracia española ante la crisis catalana*
- **SEGARRA, MILA**, *Pompeu Fabra*
- **SOL, SERGI**, *Fins que siguem lliures*
- **SOLÀ, LLUÍS**, *Llibertat i sentit. Reflexions sobre la condició humana*
- **SOLNIT, REBECCA**, *Esperança dins la foscor (traducció de Bel Olid)*
- **TURRÓ ORTEGA, GUILLEM**, *Ètica del deporte*
- **UMBERT, ENRIC**, *L'últim passatge de Walter Benjamin*
- **VÁZQUEZ MONTALBÁN, MANUEL**, *Barça, cultura i esport*
- **VERGÉS, JOAN**, *Libertad*
- **VUILLARD, ÉRIC**, *L'ordre del dia*

5.000

cartes havia escrit Raül Romeva fins a l'octubre des de la presó.

política penitenciària i reinserció o històries de superació personal, com *La resiliencia. Crecer desde la adversidad*, d'Anna Forés i Jordi Grané, amb exemples de supervivència amb la dels camps de concentració o la del càncer del ciclista Lance Armstrong.

"La presó i el judici no han de ser una limitació per no imaginar quines polítiques públiques i socials volem per al país, com solucionar el conflicte amb l'Estat o per definir com ha de ser la República", hi afegeix. Per això és capbussa en assajos sobre pensament polític, bon govern, resistència civil, resolució de conflictes, mediació, negociació,

drets humans, justícia social, autogestió, autoritarisme, fanatismes i formes d'opressió, el mateix conflicte Catalunya-Espanya... Aquesta setmana l'ha anat a veure el catedràtic de filosofia política Daniel Innerarity. El recomana "per entendre millor les democràcies del segle XXI". Del professor de la universitat Carlos III de Madrid Ignacio Sánchez-Cuenca diu que "fa una proposta honesta i valenta" per desmascarar, a *La confusión nacional. La democracia española ante la crisis catalana*, "la fal·làcia del discurs autoanomenat antinacionalista espanyol i el posa davant del mirall mostrant-ne totes les contradic-

cions i, sobretot, l'essencialisme que desprèn". L'ha pogut debatre personalment amb l'autor, que l'ha visitat a la presó. "Es comparteixi o no la proposta que fa, el fet que la faci és en si mateix un fet diferencial descomunal respecte del silenci sepulcral que hem constatat (salvant honroses excepcions) en l'univers intel·lectual de la resta de l'Estat", denuncia Romeva.

Juntament amb les escriptores Jenn Díaz i Blanca Busquets, l'eurodiputat ha engegat un club de lectura a Lledoners. Díaz li ho va proposar en una visita i més tard es va posar en contacte amb la bibliotecària del centre. Les trobades literàries es fan l'últim dijous de mes. De moment ja n'han celebrat una, amb una trentena d'interns, en què Romeva i Busquets van abordar *Es un decir*, de Díaz, que hi acudirà demà per a una nova sessió. "Romeva és una màquina de llegir i el nivell del grup és molt alt; esperem que s'hi vagin afegint més participants", comenta l'escriptora i diputada, que continuarà amb el club de lectura encara que s'enduguin l'exconseller a Madrid per al judici.

Romeva dedica les hores a la cèl·la a escriure reflexions i cartes —la número 5.000 la va publicar en aquest diari el 2 d'octubre—. Manté contacte epistolar amb una vintena d'escriptors, filòsofs i pensadors, alguns dels quals s'han desplaçat fins a Lledoners. Joan Carreras, Laura Pinyol, Jaume Cabré, Ferran Torrent, Empar Moliner, Joan Lluís-Lluís, Marta Rojals, Carles Torner, Sebastià Alzamora, Borja de Riquer, Miquel Àngel Llauger, Guillem Turró, John Carlin, Josep Maria Quintana, Xavier Antich, Toni Sala, Marina Martori, Gaspar Hernández... Sovint són cartes d'escriptor a escriptor: el mateix Romeva ha escrit novel·les i literatura infantil.

Alguns dels llibres els dona a la biblioteca, com *La formació d'una identitat*, del recentment desaparegut Josep Fontana. Per les seves mans passen des de manuals de meditació budista fins a assajos sobre empatia i dignitat humana, llibres de castells o d'esport i narrativa en general, com la novel·la de Gaspar Hernández *La dona que no sabia plorar*, que, per l'exconseller, explora "la importància de saber plorar, i sobretot, de saber entendre el sentit de les llàgrimes (i de la seva absència)".

Digue'm què llegeixes i et diré qui ets. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA
AVUI FA UN ANY 28 de novembre del 2017

XEVI SALA

El ministre conseller mana el trasllat de Sixena

Aprofitant l'empareda de la suspensió de l'autogovern, el ministre de Cultura, Íñigo Méndez de Vigo, ordena el trasllat provisional a Aragó de les quaranta-quatre obres originàries del monestir que custodia el Museu de Lleida. El ministre, conseller *de facto*, anuncia amb solemnitat que ha donat instruccions als tècnics del departament de Cultura per activar el retorn de les polèmiques peces.

MARTA ROVIRA
Exdiputada d'ERC

“Continuarem lluitant malgrat la Guàrdia Civil”

SALVADOR GUILLERMO
SERVEI D'ESTUDIS DE FOMENT DEL TREBALL

“Se'n van les empreses grans, que són les que tenen major nivell de productivitat”

ELSA ARTADI
Directora de campanya de Junts per Catalunya

“Si volem que Puigdemont torni a Palau, cal votar el president Puigdemont”

ANDREU MAYAYO
Exalcalde de Montblanc

“Els comuns no han fet un bon reconeixement de la tasca de Coscubiela i Rabell”

I a la fi el PSC es pronuncia sobre l'article 155

Fins ara l'únic càrrec del PSC que s'havia pronunciat en relació amb l'aplicació de l'article 155 en una votació era el senador i expresident de la Generalitat, José Montilla, que es va absentar del Senat per no votar-lo el 27 d'octubre. Un mes després, però, una moció del PDeCAT presentada al Congrés força els socialistes catalans per primer cop a donar suport a la suspensió de l'autogovern votant amb el Partit Popular i Ciutadans.

Foment del Treball alerta de l'impacte econòmic

El trasllat de seus empresarials a altres territoris obliga finalment la patronal Foment de Treball a demanar públicament a la classe política que tingui en compte les negatives repercussions econòmiques que això pot provocar per a tot el país.

Cuixart invoca el cas Otegi per recusar els magistrats del TS

Redacció
BARCELONA

La defensa del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, ha demanat al Tribunal Suprem que

aparti tots els magistrats del tribunal que ha de jutjar el procés. La setmana passada va presentar un escrit per recusar el president del tribunal, Manuel Marchena, i l'endemà va

Jordi Cuixart, el president d'Òmnium Cultural ■ QUIM PUIG

fer una ampliació per demanar que també s'apartés els altres sis magistrats. Per fer-ho, la defensa de Cuixart invoca la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) que ha donat la raó a Arnaldo Otegi i ha reconegut que es va vulnerar el seu dret de tenir un judici just per la presència en el tribunal d'una magistrada que no era “imparcial”. Ara la sala del 61 haurà d'estudiar les recusacions. ■

859744-11995800

Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires
EDICTE

Havent-se aprovat per la Corporació Municipal en Ple, en sessió ordinària realitzada el dia 21 de novembre de 2018, de forma inicial el Pressupost únic de la corporació municipal (Ajuntament i Societat mercantil municipal unipersonal de responsabilitat limitada “Serveis Municipals de Sant Esteve Sesrovires, SL”) per a l'exercici 2019; així com la Plantilla orgànica del personal, funcionari i laboral, de l'Ajuntament. En compliment del que disposa l'article 169 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, s'exposa al públic durant un termini de quinze dies, comptat des de l'endemà de la darrera publicació d'aquest Edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al diari “El Punt Avui”, així com a la seu electrònica de l'Ajuntament: <http://santestevsesrovires.eadministracio.cat/tboard/> en la secció Tauler d'Anuncis, termini en el qual els interessats podran examinar-los i presentar-hi reclamacions. Amb el benentès que l'acord íntegre i el contingut de l'expedient es trobaran publicats a la seu electrònica (<http://santestevsesrovires.eadministracio.cat/transparencia/>) en la carpeta EXPEDIENTS EN EXPOSICIÓ PÚBLICA). Amb el benentès que, en cas de no presentar-se'n, aquests pressupostos i la plantilla de l'Ajuntament esdevindran aprovats de manera definitiva sense necessitat de nou acord. Sant Esteve Sesrovires, 22 de novembre de 2018.

Vist i plau
El secretari, L'alcalde,
Ricard Rosich i Palet Enric Carbonell i Jorba

134436-11993250

Ajuntament de Santa Cecília de Voltregà
ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió del dia 13 de novembre de 2018, ha adoptat, entre d'altres, l'acord d'aprovar inicialment el canvi de sistema d'actuació urbanística, de reparcel·lació en la seva modalitat de compensació bàsica, al d'expropiació, assignant a l'Ajuntament de Santa Cecília de Voltregà la condició d'administració actuant, per a l'execució urbanística del Pla especial del Nucli Urbà; i, conjuntament amb aquest, la minuta del conveni a subscriure entre la companyia mercantil ARSOSA SL, com a promotora de l'esmentat planejament, i l'Ajuntament, el qual té per objecte establir els pactes i condicions a què s'ha de subjectar el canvi del sistema d'actuació urbanística per a l'execució del planejament. Simultàniament s'ha convocat un termini d'informació pública d'un mes, amb la publicació dels corresponents edictes en el Butlletí Oficial de la Província, al diari El Punt Avui, al bisetmanari El 9 Nou, al tauler municipal d'anuncis i a la seu electrònica de la corporació, durant el qual totes les persones físiques o jurídiques podran:

a) Consultar la documentació que integra l'expedient i obtenir-ne còpia.
b) Presentar les al·legacions o suggeriments, així com els informes o documents que considerin oportú aportar en relació amb l'expedient sotmes a informació pública. En tot cas, la minuta del conveni es podrà consultar també íntegrament a la seu electrònica municipal, www.santacecilia.cat. La qual cosa es fa pública d'acord amb el que disposa l'article 23 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme. Santa Cecília de Voltregà, 14 de novembre de 2018.
L'alcalde,
Joan Senmartí i Escarrà

Diputació de Barcelona
Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447

ANUNCI

L'Il·lm. Sr. President delegat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, en ús de les facultats delegades de conformitat amb l'apartat 4.2.1 c) de la Refosa 1/2018, sobre nomenaments i delegació de competències i atribucions dels òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada pel Decret de la Presidència núm. 7048/18, de data 9 de juliol de 2018, publicat en el BOPB d'11 de juliol de 2018, quant a les competències de la Presidència delegada de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, relatives a l'expropiació forçosa, contingudes a la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i al Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, aprovat pel Decret de 26 d'abril de 1957, i la resta de legislació reguladora de l'expropiació forçosa, ha dictat la següent resolució amb data 12 de novembre de 2018 (D11989/18):

(...)
Primer. **MODIFICAR** la relació de béns i drets afectats per les obres del Projecte constructiu “Itinerari de vianants a la carretera-1413B entre el c/ Vinarós de Centelles i el pont del riu Congost a Balenyà. TMM Centelles i Balenyà”, d'acord amb la fonamentació que figura a la part expositiva de la present resolució.

RELACIÓ DE BÉNS I DRETS AFECTATS MODIFICADA

TM Centelles

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES			SUPERF. AFECTADES m²				
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUB-PARCEL·LA	SUP. EXPROPI. VIALS (M²)	SUP. EXPROPI. SERVEIS (M²)	SUP. OCUP. TEMPORALS VIALS (M²)	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA
2	Manel Puigdomènech Horns Miquel Fabre Vila	URBANA	52840	38	---	86,33	---	---	Sòl urbà consolidat
3	Pablo Pratmarsó Volart	URBANA	52840	01	---	416,42	---	77,17	Sòl urbà consolidat
4	Pablo Pratmarsó Volart	URBANA	52853	01	---	90,29	---	---	Sòl urbà consolidat
6	Eduardo Fiol Vives José Falgueras Pujol Juan Saforas Riera José Costa Ferrer Humberto Gisbert Vilardebó Jaime Espona Brunet José Valenciano Planas Vicente Climent Gimeno Ramon Marsat Olivé Pedro Gómez Ferran	RÚSTICA	1	73	---	496,94	---	---	Sòl no urbanitzable
7	Juan Casabosca Llavina	RÚSTICA	1	72	---	255,66	---	---	Sòl no urbanitzable
8	Juan Casabosca Llavina	RÚSTICA	1	71	---	958,57	1,00	2454,22	Sòl no urbanitzable

TM Centelles

FINCA	TITULAR	DADES CADASTRALES			SUPERF. AFECTADES m²				QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	CESSIÓ	SUP. SERV. SUBT. (M²)	OCUP. TEMPORAL ALS SERVEIS I AUTORIT.	OCUP. TEMPORAL ALS VIALS I AUTORIT.	
1	Ajuntament de Centelles	URBANA	52840	00	6,50	---	---	---	Sòl urbà consolidat
2	Agència Catalana de l'Aigua	RÚSTICA	1	9040	22,25	---	---	43,35	Sòl no urbanitzable
3	ADIF	RÚSTICA	1	9004	1,16	---	---	---	Sòl no urbanitzable
4	Generalitat de Catalunya	RÚSTICA	9	9041	359,54	67,98	346,86	---	Sòl no urbanitzable

TM Balenyà

FINC	TITULAR	DADES CADASTRALES			SUPERF. AFECTADES m²					
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUB-PARCEL·LA	SUP. EXPROPI. VIALS (M²)	SUP. SERV. SUB. (M²)	SUP. OCUP. TEMPORAL VIALS (M²)	SUP. OT. SERV. (M²)	QUALIFIC. URBANÍST.
13	José M. Pineda Balaguer	RÚSTICA	9	24	c	574,92	-	-	-	Sòl no urbanitzable
		RÚSTICA	9	24	d	516,86	-	-	-	Sòl no urbanitzable
		RÚSTICA	9	24	e	83,56	-	-	-	Sòl no urbanitzable
14	Lluís Alabern Ballús Mercedes Vila Rifà Jordi Alabern Vila	RÚSTICA	9	23	a	-	15,30	-	89,40	Sòl no urbanitzable
16	Ferran Sayós Muntal	URBANA	619272	-	-	51,59	-	14,74	-	Sòl urbà
17	Montserrat Sayós Muntal	URBANA	61927	3	-	25,25	-	14,25	-	Sòl urbà

TM Balenyà

FINC	TITULAR	DADES CADASTRALES			SUPERF. AFECTADES m²					
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUP. CESSIÓ VIALS (M²)	SUP. CESSIÓ SERV. SUB.	SUP. OT. VIALS AUTORITZAC. (M²)	SUP. OT. SERVEIS AUTORITZ. (M²)	QUALIFIC. URBANÍST.	
11	Generalitat de Catalunya	RÚSTICA	9	9026	1.677,21	92,76	-	-	355,65	Sòl no urbanitzable
12	Generalitat de Catalunya	RÚSTICA	9	9012	340,89	-	-	-	-	Sòl no urbanitzable
15	Ajuntament de Balenyà	URBANA	59909	1	247,70	-	672,00	-	-	Sòl urbà

Segon. **NOTIFICAR** la present resolució a tots els propietaris i titulars dels béns i drets objecte d'expropiació que figuren en la relació de béns i drets, així com a l'Ajuntament de Centelles i a l'Ajuntament de Balenyà.

Tercer. **PUBLICAR** aquesta resolució, fent-ne exposició pública per un període de quinze dies hàbils, comptats des de l'endemà de la data de publicació de l'anunci corresponent en el Butlletí Oficial de la Província (BOPB).

(...)

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptat des del dia següent al de la seva publicació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva publicació.

Francesc Bartoll Huerta

El secretari delegat

Barcelona, 14 de novembre de 2018

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez barreja Gibraltar en el ple del futur de Catalunya

■ Explicarà el 'Brexit' el 12 de desembre al Congrés tot i haver promès un monogràfic ■ La cosobirania de la colònia en "un conflicte de 300 anys" pel Tractat d'Utrecht (1713) l'exposa a contradiccions

Sánchez abordarà el 'Brexit' i el futur del Penyal en un ple el 12-D al Congrés que inicialment havia promès monogràfic sobre Catalunya ■ JAVIER LIZÓN / EFE

David Portabella
MADRID

El ple monogràfic sobre el futur polític de Catalunya que Pedro Sánchez havia promès celebrar el 12 de desembre al Congrés ja no serà monogràfic, sinó que ara hi apareixerà barrejat el futur de Gibraltar en ple *Brexit*. Tot i que no estava obligat a mesclar el Penyal i el futur català, Sánchez té la intenció d'explicar l'acord pel qual "amb relació a Gibraltar, Espanya

guanya" i la seva aspiració a una cosobirania de la colònia britànica des del Tractat d'Utrecht del 1713, el mateix dia de l'esperat ple en què ell es disposa a oferir un nou Estatut català.

L'objectiu d'ERC i el PDeCAT era que el ple de Catalunya que han forçat es fes abans, però l'agenda de Sánchez ofereix poques opcions entre el viatge oficial a Cuba, la cimera del *Brexit* i unes eleccions andaluses del 2 de desembre

que aniran seguides de l'acte dels 40 anys de la Constitució, el 6 de desembre. Per a Sánchez, triar el 12-D era una escapatòria respecte del PP i Ciutadans, que preferien debatre l'autogovern català i el dret a decidir abans de les andaluses per perjudicar Susana Díaz de retruc.

Amb la decisió de fer confluïr el ple sobre Catalunya en què respondrà a l'últim àtum de Quim Torra i el que ell veu com un triomf espanyol sobre el Penyal,

Sánchez canvia el terreny de joc a favor seu. Perquè l'argument clàssic espanyol per negar el dret a decidir és que la carta de Nacions Unides reconeix la "lliure determinació dels pobles" per a les colònies.

Ordre pendent de fixar

La junta de portaveus del Congrés haurà de fixar una setmana abans quin punt es debat primer en un ordre del dia, el del 12 de desembre, que ja no és monogràfic. Però el fet de barre-

jar Catalunya amb Gibraltar presenta arestes i contradiccions per al president espanyol, que no tindrà tants arguments per qüestionar l'historicisme independentista i el fet de mirar al passat quan ell es remunta al Tractat d'Utrecht del 1713 per presumir d'un bon acord sobre Gibraltar en "un conflicte de 300 anys". Si bé Sánchez sosté en el torcebraç sobre el famós article 184 –que ignora Espanya– que el Penyal "no és una qüestió emocio-

nal ni d'identitat nacional", el cert és que no nega l'aspiració a la cosobirania britànico-espanyola avisant que vol "parlar de tot" en el període de transició (és a dir, fins al gener del 2021).

Referèndums unívocs

Avivar la cosobirania topa amb la veu unívoca dels gibraltarenys, que en el referèndum del 7 de novembre del 2002 –hi va votar Gibraltar i no tot el Regne Unit, podran etzibar a Sánchez els independentistes– van rebutjar-la per un amplíssim 98,5% dels vots. En la consulta del 2016 sobre el *Brexit*, el

La xifra

98,5

per cent dels gibraltarenys van rebutjar una cosobirania en el referèndum celebrat el 7 de novembre del 2002.

96% dels *llanitos* van votar continuar a la UE.

Sánchez és conscient que Gibraltar exacerba l'espanyolisme del PP i de Cs –"Gibraltar espanyol!", crida Pablo Casado en la gira electoral andalusa–, mentre que l'oferta de més Estatut no acontentarà l'independentisme. Així que els dos debats regalen a Sánchez una imatge de centralitat que ell resumeix amb una frase: "No deixa de ser curiós que uns m'acusin de ser còmplice de la repressió i altres, d'agenollar-me davant l'independentisme. Les dues coses és impossible." El que no veu impossible és viatjar a l'Utrecht de fa tres segles i projectar llum sobre el futur català. ■

POSA'T LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

Nou disseny

AGATHA RUIZ DE LA PRADA

PARC DE LA
CIUTADELLA

---

15 DE DESEMBRE
DE 2018

www.posatlagorra.org